

Historien om kobberportalen

Artiklen er skrevet af Per Larsen i Hjulet i 1992.

Der var engang, - sådan starter alle eventyr. Var dette her et eventyr? Temaet var godt nok, idet vi skulle grumme meget igennem, inden det hele lykkes og portalen skulle stå til verdens ende.

Det startede i foråret 1991, da den tekniske chef Arne Bjerager og skolen arkitekt Sur Andersen fra arkitektfirmaet Niels Henning Johansen som besøgte blikkenslagerafdelingen, udstyret med flotte tegninger under armen.

Portalen var skabt i teorien.

Blikkenslagerne stod og nikkede og så betænkelige ud, - og så nikkede de igen; det skulle vi nok kunne lave – vi var jo eksperter, og samtidig var vi næsten helt sikre på, at det blev første og sidste gang at eleverne fik mulighed for at gå ind i et sådan projekt.

Efter en snak og kig på planlægningskalenderen, berammede vi færdiggørelsen til oktober 1991.

Men ak – sådan skulle det ikke gå; en af vores eksperter som vi have tildelt opgaven sammen med sine elever, lagde sig langtidssyg.

Det blev oktober – julen kom, julen gik, - og der var stadig ikke lavet nogen portal i kobber.

En ny ekspert kom til, men også her gik det galt grundet sygdom. Nu kom den tredje ekspert til, og i en kombination af andre og tredje ekspert tog tingene fart.

3. klasser – 2 lærere – 40 plader kobber og et par kranvogne, - og portalen var færdig juni 1992.

Om mange år, når eleverne er blevet "gamle", kan de gå en tur til RTS og vise deres børn og børnebørn kobberportalen, og sige: "Den var jeg med til at lave i 1992."

Arne Bjerager, marts 2011